

Leva life: Alexandra Dahlström

”Man måste inte tycka om Ryssland, men man får. Det är en möjlighet. Man behöver inte bara vara rädd för ubåtar, alkoholism, betonghus och pälsmössor.”

När regissören och skådespelerskan Alexandra Dahlström var liten trodde hon att hon och hennes mamma hade ett eget språk. När de ville prata hemlisar på tunnelbanan bytte de svenskan mot ryskan och skyddades helt av de slaviska melodierna. Därför blev förvåningen stor när hon som femåring besökte Ryssland för första gången och det hemliga språket talades överallt. I det femte avsnittet av Sonys och Rodeos podcast Leva life berättar hon för Jenny Seth om när hennes föräldrar träffades i det forna Sovjet, om den politiska hopplösheten hon ser hos många ryssar och om hur både hennes språk och hennes yrkesliv har påverkats av att vara andra generationens invandrare.

Bonusmaterial – här är Alexandras fem ryska favoritfilmer:

Obiknovennoe Chudo (Ett vanligt under) av Mark Zacharov från 1978 – ”En björn har förvandlats till människa mot sin vilja av en uttråkad trollkarl. Allt han vill är att bli björn igen, men han kan bara bli det på ett villkor; genom en kyss från någon han älskar. Därför är han dömd att förlora sin kärlek om

inte hans förbannelse upphävs. Det här är magisk realism i den kaukasiska öknen, en modern Törnrosasaga med världens bästa soundtrack. *Ett vanligt under* var min favoritfilm när jag var liten eftersom den har allt: storslagen teaterscenografi, snöstormar, ung kärlek och starkt symbolspråk från sent sjuttital.”

- **Ironia Sudbi (Ödets ironi) av Eldar Ryazanov från 1975** – ”Nyårsnatten 1975. Fem vänner börjar kvällen enligt tradition genom att basta tillsammans. Två av dem får i sig alldeles för mycket vodka. Zhenya är nyförlovad och Sasha ska flyga till St Petersburg för att träffa sin flickvän. Fylla och allmän förvirring gör att det istället blir Zhenya som hamnar på flyget och när han vaknar i St Petersburg tror han att han är i Moskva. Utan att misstänka något tar han en taxi hem, och gatan, byggnaden, nyckeln och låset är alla av samma grå, sovjetiska standard, allting är likadant. Zhenya tar sig in i lägenheten utan svårigheter, däckar påklädd tvärs över sängen och somnar djupt. När han vaknar blir lägenhetens egentliga ägare Nadya irriterad och försöker slänga ut honom innan hennes fästman kommer hem. Men ödet vill något annat. Romcom som visas på rysk tv VARJE nyårskväll sedan den kom.”

- **Nostalghia av Andrey Tarkovskij från 1983** – ”Min absoluta ryska favoritskådespelare åker till mitt absoluta favoritland Italien och blir vän med en svensk ikon, Erland Josephson. Överväldigande vackert foto och meditativt berättande, att se den här filmen känns som att stå i en skog när ett duggregn faller.”

- **Chelovek Amfibia (Människoamfibien) av Gennadij Kazanskij från 1962** – ”Ihtiander är ett lyckat resultat av en komplicerad forskning. Han har både gälar och lungor och delar sin tid mellan hav och land. En dag räddar han en tjej som håller på att drunkna och de blir kära. Men en elak handelsman som vill gifta sig med henne gör allt för att förhindra deras kärlek. Glittrande, sagolikt undervattensfoto från tidigt sextital.”

- **Kavkaskaya Plennitsa (Den kaukasiska kidnappningen) av Leonid Gaidai från 1967**– ”Det här är en del av en serie komedier om Shurik som blir indragen i ett kidnappningsdrama av en ung komsolska. Shurik blir manipulerad av ett gäng komiska skurkar och träffar sitt livs kärlek. Sol, slapstick och action!”

Foto: Märta Thisner

Leva life är en intervjuserie av Sony och Rodeo som gräver i våra favoritpersoners mindre kända intressen. Nästa avsnitt kommer den 4 mars.